

Arrest

nr. 63 304 van 17 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 25 oktober 2010.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NIEUWDORP, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 26.01.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd geactualiseerd tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (onmogelijkheid tot terugkeer, administratieve moeilijkheden in land van herkomst door lange afwezigheid, schending van art. 8 EVRM) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Daarnaast dient er te worden opgemerkt dat niettegenstaande het feit dat de advocaat een onderscheid maakt tussen de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzoek, verschillende elementen uit de ontvankelijkheid overgenomen worden in de gegrondheid (lang verblijf, familiale banden, gedoogd verblijf, niet in aanraking met de politie). Uit deze aanvraag art 9bis kan dus niet worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient te worden vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert. Indien echter geoordeeld zou worden dat de bovenstaande elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009, ondanks de elementen aangaande.

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009, niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij Flexitools BVBA, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Uit het paspoort dat betrokkene voorlegt kan niet teruggevonden wanneer betrokkene precies in België is aangekomen en de attesten die betrokkene voorlegt dateren de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied ten vroegste op 28.08.2007, dit is de 1e aanmelding van betrokkene bij het Huis van het Nederlands. Dit houdt dus in dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.

Het feit dat betrokkene Nederlands studeert, een opleiding volgt, bereid is om te werken, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen en attesten voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Voorts beweert de advocaat dat zijn cliënt getolereerd werd op het Belgisch grondgebied. Naar aanleiding van de beslissing dd. 18.11.2008 tot onontvankelijkheid van de aanvraag art. 9bis ingediend op 19.05.2008, werd aan betrokkene op 28.11.2008 een Bevel om het Grondgebied te Verlaten betekend waarin hem geboden werd het Rijk te verlaten omdat hij zich hier illegaal bevond. Betrokkene diende vrijwillig gevolg te geven aan dit Bevel om het Grondgebied te verlaten. Het principe wordt gehanteerd dat betrokkene in eerste instantie de verplichting heeft om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene dient alles in het werk te stellen om aan zijn wettelijke verplichting om het land te verlaten te voldoen en bijgevolg dient hij in de eerste plaats zelf alle stappen te ondernemen om rechtstreeks of via een derde land naar zijn herkomstland terug te keren of naar een land waar hij kan verblijven.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Wat betreft het feit dat zijn beide ouders in België wonen, verklaart betrokkene niet waarom dit feit op zich een grond vormt voor regularisatie.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie –en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste middel: Geput uit de schending van het beginsel van de rechtszekerheid, het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook het beginsel van de redelijke termijn. Op 20.10.09 actualiseerden verzoeker en zijn broer hun regularisatieaanvraag. Zij dienden bijna identieke dossiers in. Op 10.05.2010 werd de broer van verzoeker, dhr. (A.A.), geregulariseerd. Tot grote verwondering van verzoeker werd zijn dossier afgewezen, alhoewel deze identiek is en werd behandeld door dezelfde dossierbehandelaar! Dit is een schending van het beginsel van de gelijkheid en van het rechtszekerheidsbeginsel. Alhoewel in de bestreden beslissing staat dat de aanvraag grondig is onderzocht twijfelt verzoeker hieraan. De raadsman van verzoeker kreeg immers op 22.09.10 een fax van verwerende partij dat de actualisatie ontbrak, alhoewel deze reeds op 20.10.2009. Op 29.09.2010 heeft de raadsman deze opnieuw overgemaakt. De bestreden beslissing is zeer snel genomen op 12.10.10. Het staat vast dat het dossier niet grondig is bestudeerd, hetgeen een schending is van de zorgvuldigheidsplicht. De behandeling van de regularisatieaanvraag dd. 26.01.2009 duurde maar liefst 22 maanden, hetgeen een schending is van het beginsel van de redelijke termijn.”

2.1.2. Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoeker met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijke gevallen ongelijk werden behandeld of ongelijke gevallen gelijk werden behandeld.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. Opdebeek en M. Van Damme (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349).

De aanvraag van verzoeker wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard op basis van volgend determinerend motief: “Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009, niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij Flexitools BVBA, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Uit het paspoort dat betrokkene voorlegt kan niet teruggevonden wanneer betrokkene precies in België is aangekomen en de attesten die betrokkene voorlegt dateren de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied ten vroegste op 28.08.2007, dit is de 1e aanmelding van betrokkene bij het Huis van het Nederlands. Dit houdt dus in dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.” Verzoeker betwist dit motief niet in het eerste middel.

Verzoeker komt in het middel niet verder dan te stellen dat hij en zijn broer: “dienden bijna identieke dossiers in”. Met zulk een summier betoog toont verzoeker niet met feitelijke en concrete gegevens aan dat gelijke gevallen ongelijk werden behandeld of ongelijke gevallen gelijk werden behandeld en maakt derhalve niet aannemelijk dat de bestreden beslissing het gelijkheidsbeginsel schendt.

Verzoeker betoogt voorts: “De raadsman van verzoeker kreeg immers op 22.09.10 een fax van verwerende partij dat de actualisatie ontbrak, alhoewel deze reeds op 20.10.2009. Op 29.09.2010 heeft de raadsman deze opnieuw overgemaakt. De bestreden beslissing is zeer snel genomen op 12.10.10. Het staat vast dat het dossier niet grondig is bestudeerd, hetgeen een schending is van de zorgvuldigheidsplicht.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

In het administratief dossier bevinden zich de brief en documenten die de raadsman op 29 september 2010 naar de verwerende partij stuurde. Verzoeker laat echter na uiteen te zetten met welke documenten de verwerende partij geen rekening heeft gehouden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de zorgvuldigheidsplicht is geschonden.

Tot slot voert verzoeker de schending aan van de redelijke termijn, aangezien pas 22 maanden na de aanvraag een beslissing werd genomen.

Wat de schending van de redelijke termijn betreft, heeft het verloop van een termijn, zelfs al zou deze onredelijk zijn, voor de behandeling van een dossier betreffende de aanvraag om machtiging tot verblijf, niet tot gevolg dat er enig recht op verblijf ontstaat (R.v.St., nr. 102.840, 23 januari 2002).

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Tweede middel: Geput uit de schending van art. 9bis Vreemdelingenwet alsook de materiële motiveringsverplichting en het gelijkheidsbeginsel. Verwerende partij stelt dat verzoeker zich niet bevond op het grondgebied uiterlijk op 31.03.2007. Verzoeker wenst aan te halen dat de instructie dd. 19.07.09 is vernietigd en verwerende partij verzoeker geen voorwaarde kan opleggen van een instructie dat niet bestaat. Verzoeker heeft aangetoond dat hij werk heeft en bijgevolg moet hij worden geregulariseerd. Het is een voortschrijdende schending van het gelijkheidsbeginsel om een onderscheid te maken tussen illegalen aanwezig in het Rijk voor 31.03.07 en illegalen aanwezig na 31.03.07. Dit onderscheid is niet objectief. Verzoeker heeft werk en kan het minimumloon verdienen, zodat hij niet uit de boot kan vallen omdat hij toevallig het Rijk zou binnengekomen na de datum van 31.03.07.”

2.2.2. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat zij de vernietigde instructie verder zal toepassen binnen haar discretionaire bevoegdheid. *“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”*

Verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij zijn bevoegdheid overschrijdt door de vernietigde instructie toe te passen.

Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoeker met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijke gevallen ongelijk werden behandeld of ongelijke gevallen gelijk werden behandeld.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

De aanvraag van verzoeker wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard op basis van volgend determinerend motief: *“Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009, niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij Flexitools BVBA, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Uit het paspoort dat betrokkene voorlegt kan niet teruggevonden worden wanneer betrokkene precies in België is aangekomen en de attesten die betrokkene voorlegt dateren de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied ten vroegste op 28.08.2007, dit is de 1e aanmelding van betrokkene bij het Huis van het Nederlands. Dit*

houdt dus in dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat."

Verzoeker voert aan dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden doordat een onderscheid wordt gemaakt *"tussen illegalen aanwezig in het Rijk voor 31.03.07 en illegalen aanwezig na 31.03.07. Dit onderscheid is niet objectief."*

Verzoeker brengt tegen dit motief in dat *"hij niet uit de boot kan vallen omdat hij toevallig het Rijk zou binnengekomen na de datum van 31.03.07."* Het feit dat een verschillende regeling, gesteund op een objectief criterium zoals een datum, is voorzien houdt niet in dat het gelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht is geschonden.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC